

COLOCVIUL DE SCENOGRAFIE ȘI TEHNICĂ DE TEATRU

Odată cu expoziția trienală de scenografie (ediția 1971) recent deschisă în sala Dalles, și prilejuate de ea, s-au ținut timp de cinci zile lucrările colocviului de scenografie și tehnică de teatru. Reunind în cadrul spațiilor de expunere (devenite pentru o scurtă perioadă și locul de desfășurare al unor spectacole ale Teatrului „Lucia Sturza Bulandra”) pe toți acei ce concură la realizarea elementului vizual al spectacolului: scenografi, scenotehnicieni, maiștri de lumină, muncitori specialiști, șefi de producție etc. din întreaga țară, colocviul a făcut posibil un larg schimb de idei în domeniul respectiv.

Comunicările și dezbaterile din colocviu au fost completate de vizite la obiective de cultură, arhitectură și tehnică teatrală din Capitală (șantierul Teatrului Național, instalațiile Teatrului Giulești, Studiourile Televiziunii și ale Centrului Național Cinematografie de la Buftea), ca și de cunoașterea inovațiilor practicate de tehnicienii de la Teatrul „Lucia Sturza Bulandra”. S-au vizionat în același context, o seamă de spectacole, atât în cadrul oferit de expoziție cât și la sediul unor teatre din Capitală.

Comunicările colocviului s-au purtat asupra unui evantai de probleme: de la cele tehnice locale, — privind posibilitățile iluminatului scenelor din țara noastră, dotarea tehnică modernă a Teatrului Național din București etc. —, la cele legate de preocupările curente și de perspectivă ale Centrului Român al O.I.S.T.T., pînă la problemele de teorie și estetică, considerate sub raportul dezvoltării scenografiei și fenomenului teatral în contextul noilor descoperiri tehnice și a oglinzirii lor în artă.

Dezbaterile au semnalat slaba dotare, învechirea unor utilaje și, mai ales, sărăcia mijloacelor tehnice de care suferă mare parte din scenele noastre. Au fost puse în același timp în evidență posibilitățile industriei noastre, de a veni în întîmpinarea ne-

ajunșurilor semnalate, de a produce utilajele și aparatajul de scenă atât de necesare, în cele din urmă, unei cât mai bune slujiri a artei scenice.

O altă problemă de majoră însemnătate: pregătirea unor cadre de tineri tehnicieni în felurilele meserii specifice teatrului, cultivarea pasiunii lor pentru teatru și stimularea lor în preluarea experienței și cunoștințelor specialiștilor în vîrstă, așa fel încît să fie curînd în măsură să manevreze și să întreprină noile utilaje — moderne — cu care urmează a fi dotate teatrele aflate în construcție. S-a propus în acest scop inițierea unor secții de specialitate pe lingă un liceu industrial și a unui sistem de specializare, în cadrul acelor teatre care sînt mai bine dotate și în care se mai găsesc încă specialiști.

S-a mai propus, în legătură cu reciclarea tuturor cadrelor, organizarea unor cursuri atât pentru punerea la curent a scenografilor și a altor creatori cu ceea ce este nou în teoria și practica mondială, cât și mai ales pentru conducerile administrative — contabili, șefii de producție și alți factori din instituțiile teatrale — pentru adaptarea lor la specificul aparte al producției teatrale.

S-a socotit, de asemenea, nimerită înființarea unui laborator de cercetare și proiectări de prototipuri, necesar experimentării unor invenții, inovații, metode de lucru sau materiale noi, precum s-a socotit neapărat necesară publicarea unui buletin informativ de specialitate menit să înlătore carenta informațiilor în domeniul teoriilor și practicilor din scenografie, arhitectura de teatru, scenotehnică, al schimbului de experiență.

Legat de proiectarea și executarea noilor construcții de teatre (și chiar a tuturor construcțiilor cu destinație culturală: case de cultură, muzee, săli de concert), care în general nu se adaptează deocamdată noilor cerințe, s-a propus înființarea unei comisii de specialiști: oameni de teatru, arhitecți scenografi, pictori scenografi, ingineri, care să fie consultați totdeauna cînd se proiectează sau se reamenajează construcții cu destinații culturale.

În cadrul problemelor de teorie și estetica scenografiei am susținut comunicarea „Cinetismul și arta spectacolului actual”, rezultat al unor studii privind influența dezvoltării tehnicii și artei actuale asupra teatrului. Încercînd să demonstrez marea influență a descoperirilor tehnice și a curentelor artistice asupra scenografiei și a spațiului scenic — în decursul istoriei — cit și primatul factorilor vizuali, în spectacolul dramatic de astăzi, asupra celorlalți factori, am atras atenția asupra necesității adevării problemelor de teorie și de estetică la transformările aduse, în lumea artelor, de dezvoltarea și de pătrunderea tehnicii și a descoperirilor științifice, de înscăunare a unor noi mijloace de exprimare și de transmisie a informațiilor, în logică, psihologie, sociologie, matematică, cibernetică, electronică, estetică, lingvistică, semantică.